TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

45,– Ft VIII. évfolyam 8. szám 1997. augusztus Független közéleti lap

100 ÉVES A HUSI HUZALÜZEM

MI ÚJSÁG A CONAVIS HÁZA TÁJÉKÁN?

„Mi azt vállaltuk, hogy az emberek igényeinek megfelelően s az előírások szerint szakszerűen üzemeljük a városi fürdőt."

Riport a strand vezetőjével

MEGJELENHET-E A SZÉLPÁL ÁRPÁD EMLÉKKÖTET?

„Most nekem jutott a legszebb csokor..."

KÖSZÖNTJÜK PÁLYA JÁNOSNÉ TANÍTÓNŐT

RÁDIÓSNAP A FÁY LAKÓTELEPEN

Erdélyben jártunk

←Képünkön az erdőcsinádi református templom

Receptek

RENDŐRSÉGI HÍREK

SPORT:

RIPORT MUSZKA SÁNDOR SPORTREFERENSSEL

ISMÉT DOBOGÓS HELYEN VÉGEZTEK ATLÉTÁINK

100 ÉVES A HUSI HUZALÜZEM

– Riport Husi Béla vállalkozóval –

Mottó: „Dolgozni csak megszállottként lehet".

Meghívottként felemelő, szép élményben lehetett részük azoknak, akik – 1997. július 16-án – részt vehettek Husi Béla vállalkozó úr és családja üzemlátogatással egybekapcsolt centenáriumi ünnepségén. Úgy gondolom, e jubileum példaértékű és jelentősége túlmutat a család dinasztikus keretén: a szakma, a vállalkozás, az iparosság és a város együttes értéke is. Ezért nagyobb nyilvánosságot érdemel. Innen eredő a riporteri szándék és törekvés.

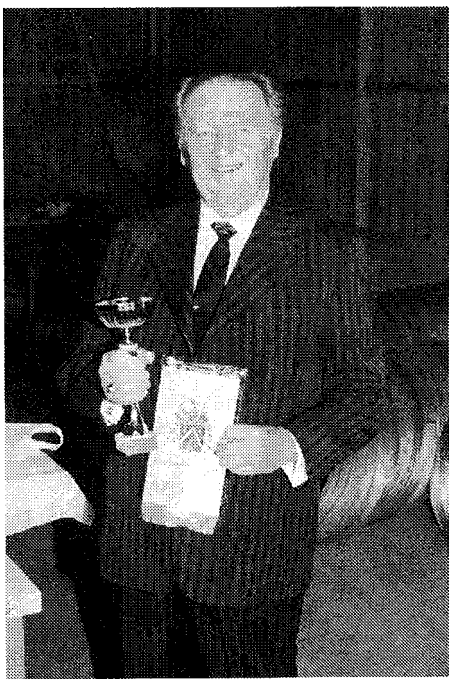

– Kedves Béla! Tiszteletet parancsoló, hogy a történelem ismert viszontagságai, a sorscsapások közepette is – egy család több nemzedéken keresztül meg tudta tartani kisiparos szakmai folytonosságát. Kérlek, beszélj családi, iparos forrásvidékedről!

– Nagyapám, Gyula a múlt század második felében Turócz megyéből települt az Alföldre. A Felvidék többszáz év óta a drótos kisiparosok forrásvidéke volt, innen rajzottak messze földre. Leg ább há o á féle terméket állítottak elő. Érdemes felvillantani a sokféleséget.. Egyebek közt drótból készült a kulcstartó, s termékük volt a fazékalátét, tölcsér, mézeskalácsforma, sütödei forma, lisztmérő, kávémérő, kanál három méretben, közönséges szűrős tölcsér, füles tölcsér kilenc méretben, filteres tölcsér hat méretben, drót- és pléhkeretes reszelő, teaszűrő, szita, passzírozó, kerek tortaforma leszerelhető-szétnyitható oldalrésszel, gyümölcskosár, kenyérkosár, tojástartó, szappantartó, fényképkeret, falifogas, habverő, szájkosár, madárkalitka, virágállványra akasztható cseréptartó, kereszt alakú szenteltvíz-tartó, ruhakapocs, hajcsat, lámpaernyőváz, rögzítő sí.. (tö.ött lábra), almaszedő, szemétkosár, tündér- és drótos figura, játék-mozdony, toronytető szélkakassal, temetkezési szimbólumok...stb. Még felsorolni is sok. Tehát olyan termékeket állítottak elő kisüzemben, többnyire manufakturális szinten, nagy-nagy szakmai tudással, amelyre az embereknek szükségük volt.

– Hogyan indult 1897-től Törökszentmiklóson a nagyapai kisvállalkozás? Milyen termékekkel tettek elődeid hírnévre szert?

– Az önálló vállalkozásban végzett mesterség viszonylag hamar sikert eredményezett. Leginkább a sodronyfonás (ágybetétek, sodronyos kocsiülések), rosta–, szita készítése jelentett anyagi biztonságot a család számára és fejlődési lehetőséget is kínált. A nagycsaládban (11 gyerek volt) a szakma örököse édesapám lett, aki a húszas évek második felében már önállóan dolgozott, és a II. világháború végéig jól egzisztált.

– S mi történt ezután?

– Édesapám – aki 1977-ben halt meg – iparos sorsa a háború után előbb stagnált, majd – másokéval együtt – nullára lement, s az üzem megszűnt. A szakma folytonosságát 1977-1988 között édesanyám képviselte, akitől az örökséget é.. vettem át, 1989-be.....

– Félbe szakítalak... Ekkor már a rendszerváltozás küszöbén vagyunk. Egy agonizáló „puha diktatúra" bukása és egy megújulni képes és akaró ambiciózus szakember szerencsés találkozása a szülővárosában, Törökszentmiklóson. Kérlek, beszélj önmagadról, pályádról! Hogyan jutottál el a jelenig?

– Szüleim vallásos, katolikus szellemben neveltek, így kerültem a nagyváradi papi internátusba, ahol 1942-44 között tanultam, majd Miskolcon a Magyar Állami Gépipari Középiskolában tettem érettségi vizsgát, 1946-ban. Ezután szakmát tanultam, és 1949-től mint segéd dolgoztam, katona lettem, 1953-ban megnősültem, majd évtizedeken át tervezői munkát végeztem Szolnokon. Vezetője voltam a martfűi sörgyár beruházásának. Munkám révén széleskörű szakmai – emberi kapcsolatokkal rendelkezem, amely komoly segítséget jelentett, ill. jelent számomra ma is. Az önképzést, az alkotó munkát egész életemben fontosnak tartottam. 1988-ban – nyugdíjba menetelemkor – éreztem, hogy lépnem kell a magam útján. Többször is kinyilvánítottam: elegem van a szellemi munkából, én csak fizikai munkát vállalok. Így tértem vissza az ősi, családi foglalkozás útjára. 1989. január

A mester – családja körében

1-jével ipart váltottam, mércét tűztem magam elé, hogy – kemény és igényes szakmunkával – boldogulni fogok. Örömmel mondhatom, sikerült. 1988-ban nulla raktári készletünk volt, ma már tekintélyes készlettel és forgalommal rendelkezünk.

– Melyek a legjellemzőbb termékeitek? Kikkel dolgozol együtt?

– Kisüzemi, de folytonosan megújulásra kész vállalkozás a mienk. Megrendelésekre különböző drótfonatokat és drótszöveteket készítünk. Leghűségesebb és legmegbízhatóbb munkatársaim a családtagok: feleségem, akinek nagyon sokat köszönhetek, vejem, lányom, de még kisgimnazista unokám, Szabolcs is, aki a jövő reménysége. Ezen kívül még egy alkalmazottat foglalkoztatunk.

– Sikeres kisvállalkozóként mi a vezérelved? Mire vagy leginkább büszke?

– Vezérelvem: dolgozni csak megszállottként lehet. Továbbá: a szakmát érteni és szeretni kell. Fejlesztés nélkül nincs életképesség.

Üzemünkben a gépesítettségi fok majdnem komplett, de még mindig manufakturális. Célom: áttérni a nagyüzemi módszerekre és technológiára.

– Szép tervedet további siker koronázza! Köszönöm a beszélgetést.

– Sz. L. –

AZ AUGUSZTUS 20-I ÁLLAMI ÜNNEPÜNK PROGRAMJA

Augusztus 19-én, kedden 18.45 órától

a Táncsics lakótelepi parkolóban és a piactéren

18.45 óra	A Petőfi S. Ált. Iskola Majorette csoportjának bemutatója
19.00 óra	CAVINTON nosztalgia zenekar műsora
19.30 óra	„KONYHA SHOW" – paródiaműsor
20.45 óra	Szegő János polgármester köszöntője
21.00 óra	TŰZIJÁTÉK
21.15 óra	Utcabál a Cavinton zenekar közreműködésével

21.30 órakor a Művelődési Központ udvarán
ROCK KONCERT

Augusztus 20-án szerdán

10.00 óra	Ünnepi szentmise a Katolikus Főtemplomban Ünnepi istentisztelet a Református Templomban
11.00 óra	Ünnepi megemlékezés az Ipolyi Arnold téren
16.00 óra	IV. Országos Szalmafonó Pályázat kiállításának megnyitója a Pincegalériában
17.00 óra	A Szolnoki Szimfonikus Zenekar ünnepi hangversenye a Pódiumteremben

UTAZÁSOK,
és aki mögöttük van

Utazni nagyon jó, de nem egyszerű! Rengeteg utánjárás kell hozzá, és egyedül tájékozatlan is az ember.

Van egy kis csoport, amelynek tagjai szívesen kimozdulnak, ha valaki „kézen fogja" őket. Kigondol egy megvalósítható úti célt, megtervezi hozzá az útvonalat, szerez szállást és egy megbízható autóbuszt, költségvetést készít, azután kezdi maga köré gyűjteni az utazás szerelmeseit...

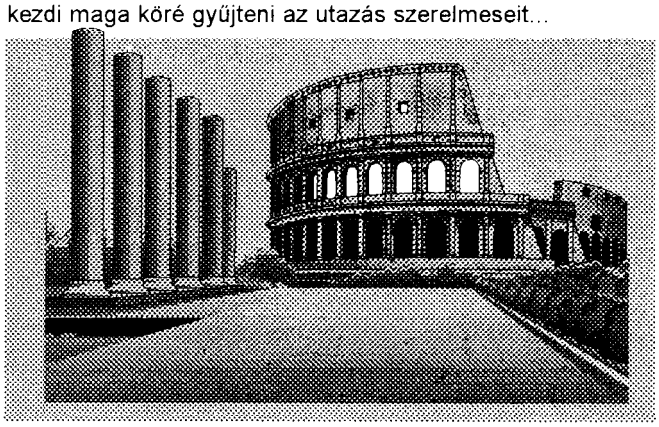

Törökszentmiklóson többek között Farkas Éva tanárnő is szívesen szokott vállalkozni erre, akinek jóvoltából már legalább 15 éve járhatjuk a világot, és kevés pénzért felejthetetlen úti élményeket gyűjthetünk. Ő viseli a terheket, övé minden izgalom, mienk a gondtalan kikapcsolódás. Ő az úton mindenkivel személy szerint törődik, megoldja a problémákat és elsimítja a gondokat.

Most ezt a pár sort köszönetnek szánjuk! Ne csak mindig kapjunk és elfogadjunk, hanem egyszer mi is adjunk érte valamit! A köszönet mellett jó egészséget kívánunk, és kíváncsian várjuk újabb, „világra szóló" ötleteit!

(H)

DERŰS PERCEK

Rendszeretet

– A maga férjének a szíve nincs rendben! – mondja az orvos.

– A szíve nincs rendben? Látná csak az íróasztalát!

Higiénia

– Te, mi az a higiénia?

– Higiénia az, ha gyakrabban mosnak kezet, mint kellene.

Gyerekszáj

– Anyu! Hol voltál, amikor én születtem?

– A kórházban, kislányom.

– És apu?

– A munkahelyén.

– Hát senki nem volt itthon, amikor megérkeztem?

ERDÉLYI LEPORELLÓ

„Az erdélyi cserép törékeny, mint az erdélyi ember, de tűzálló!"

(Lukácsi Szilamér)

Őszt idéző, ködös. esős hajnalon gördült ki autóbuszunk a keleti határ felé, hogy megismerkedjünk Erdély híres városaival, csodálatos tájaival, és találkozzunk annyi viszontagságot átélt magyar testvéreinkkel.

Nagyvárad Ady emlékét ébresztette bennünk, Kolozsváron tisztelettel álltuk körül Mátyás király hatalmas lovas szobrát, némán szemlélve a magyar felirat hűlt helyét! A Farkas utcai templom, majd a Szent Mihály templom és Házsongárdi temető irodalmi, történelmi és művészeti emlékeivel gazdagon megrakodva érkeztünk szálláshelyünkre: Erdőcsinádra. Innen jártuk be a közeli és távoli vidékeket. Marosvásárhelyen már/még láttuk a magyar nyelvű névtáblát, végigjártuk a csodálatos Kultúrpalotát, a Teleki Sámuel által alapított páratlan értékeket tároló Teleki – Tékát, a Bolyai Múzeumot, hogy csak a legfontosabbakat említsem. Gyönyörű színháza – sajnos – zárva volt.

Idegenvezetőnk, Csáky Ildikó tanítónő – aki áttelepülése óta városunk nevelője – elkalauzolt bennünket Marosszent-királyra is, ahol lelkész szülei élnek. Édesapa emeritus a Bolyai Líceum tanára. Bemutatta XIII. századbeli templomukat, közösségi házukat, és meghatóan beszélt az ott élő magyarok életéről a fordulat előtti és utáni időkben. Mindketten „csupa szív" emberek, szeretetteljes fogadásunkkal egyszer s mindenkorra belopták magukat mindnyájunk szívébe. Ezúton is megismételjük érte köszönetünket!

Híres, XIII. századi templomot találtunk Marosszentannán is, amelynek fiatal lelkésznője szintén készségesen tájékoztatott bennünket a gondjaira bízott értékekről.

Harmadnap a Gyilkos-tó, Békás szoros és csodálatos környéke volt úti célunk. A Kárpátok óriási fenyvesei között, az „Oltárkő" hatalmas szirtje alatt a magát oly nagyra tartó ember szinte porszemmé válik! Nem maradt ki Borszék, Szováta, Korond, Gyula-fehérvár és a aradi vértanúk emlékművének meglátogatása sem. Hazafelé még egy nem várt „apróság" is következett: 400 német márka lefizetése volt a határátlépés feltétele! Ez végül percek alatt 150 márkára zsugorodott! Fizetőkészségünk eredményeként éjjel egy órakor végre megláthattuk Török-szentmiklós teljesen magyarul írt névtábláját!

E beszámoló nem végződhet anélkül, hogy még egy „ERDŐCSINÁDI KÉPESLAP"-ot is be ne mutassunk Olvasóinknak, ahogy kedves házigazdánk: Lukácsi Szilamér református lelkipásztor nevezte beszélgetésünket. Ő a gondnoka a képen látható Ifjúsági Ház-nak, ami négy napig volt az otthonunk. Az 1928-ban épült kántortanítói lakást összesen háromszor kellett megvásárolniuk az elmúlt évtizedek alatt. A fordulat után a holland, nummansdorpi gyülekezet segítségével renoválták és nagyobbították. A kis falu népe egy emberként dolgozott rajta. Óriási erőfeszítésük eredményeként egy éven belül megnyithatta kapuit vendégei előtt. Itt tavasztól őszig, de talán még később is telt ház van. Csángó tábor, mezőségi árva gyermekek tábora, néptánc-, honismereti-, evangelizációs tábor, szellemi és testi fogyatékosok tábora váltják egymást. Szeptemberben a gimnáziumra készítik fel a tehetséges szegény gyermekeket. Magyarországról, Hollandiából, Japánból, de még Argentínából is érkeznek vendégeik. A lelkész úr emellett a falu igazi atyja. Ő itt az egyedüli tanácstag, az RMDSZ Területi Küldöttek Tanácsának és az erdélyi „mini magyar parlamentnek" is tagja, egyházi levéltáros és hitoktató egy személyben.

Az erdőcsinádi Ifjúsági Ház

– Óriási megszállottság kell mindezekhez! Miért vállal ennyit, segítőtársaival együtt?

– A magyar önazonosságot szeretnénk felébreszteni és táplálni, sok hittel és bizalommal, már kilencedik éve! – volt az egyértelmű válasz.

– Milyen távolabbi terveik vannak?

– Kenyérgyárat, tejüzemet, sajtgyárat, öregek házát fogunk építeni hamarosan. Megállt az elvándorlás, jönnek vissza az emberek a faluba. Itt az Ifjúsági Házat tovább bővítjük egy újabb faházzal az udvaron lévők mellé. (Ezek a képen nem láthatók.) Vizes-blokkot, új konyhát kell építeni, és jön végre a telefon is.

– Honnan számítanak mindezekhez anyagi segítségre?

– Pál ázatokon szerzünk pénzt, van háztáji jövedelmünk, és bízunk az adományokban is.

Az „ERDŐCSINÁDI KÉPESLAP"-hoz még annyit, hogy a falu a XIII. században már megvolt, temploma 200 éves, iskolája is 1700 vége óta működik. Jelenleg 60 gyermek jár az óvodába és iskolába összesen. A lakosság zöme református, de vannak katolikusok is. Vallási vita soha nem volt köztük. A holland segélyből egyformán részesülnek. Bérmáláskor püspöki dicséretet kaptak az ökuménia példás működéséért.

Itt nincs vonat, nem jár autóbusz. Egyetlen időmérőjük a toronyóra, ami néha késhet is, senkit nem zavar. Hajnalban a tehéncsorda kolompolása ébreszti az álomszuszékokat.

Az itt élő emberek szívből vallják a jól ismert mondást: „Ha Isten velünk, ki ellenünk?" Tudják, hogy senki másra nem számíthatnak, de Ő nem hagyja el a magyarokat. Van élő hitük és reményük, ezzel maradtak meg hazájukban, és bizalommal várják a jobb jövőt.

(Hajnal Jné)

MI ÚJSÁG A CONAVIS RT HÁZA TÁJÉKÁN?

A hajdani Barnevál-ról legutóbb lapunk 1995. májusi számában tájékozódhatott az olvasó. Akkoriban bonyolódott le – néhány kritikus év után – a privatizáció. Előzménye, hogy 1993-tól az amerikai Conagra nevű cég az Országos Kereskedelmi Hitelbankkal és a Hungavis Külkereskedelmi Rt-vel karöltve átvették a ár termeltetését, s me alakították a ConAvis Kft-t. Ez lett aztán az alapja a vállalat mai nevének. Két évig tartó bérmunka végeztetése után a kft. megvásárolta a privatizálásra meghirdetett gyárat. Ekkor 1995. január 1-jét írtunk. Az elmúlt két év alatt az amerikai fél, majd a Hitelbank eladta a részvényeit, így a gyáregység teljes egészében hazai tulajdonú lett. Tulajdonos tehát a Hungavis. Ennek a két évnek a „történetét" összegezte lapunk számára Papp Géza főmérnök, a ConAvis Felügyelő Bizottságának a tagja.

Ma az üzem részvénytársasági formában működik, kiegyensúlyozott feltételek mellett. A részvénytársaság üzemelteti egyébként – tulajdonosként – a zagyvarékasi és a mezőkovácsházi vállalatot is, és a többségi tulajdonú kiskunhalasit. A gazdaságosságot szem előtt tartva profiltisztításra került sor, melynek során a víziszárnyasok feldolgozása Mezőko..cs...z...a ke.ü.t. A helyi egységben hozzávetőlegesen 0,5 md forint összegű beruházást valósítottak meg: felújították a kopasztót, új darabolót és egy ún. szeles előhűtőt építettek. A korábbi víziszárnyasfeldolgozó helyén Ripp-Ropp üzemet alakítottak ki, hiszen a továbbfeldolgozott termékeknek előnyösebb a piaci pozíciója. Mindezek lehetővé tették, hogy két műszakban napi 32-34 ezer csirkét dolgozzanak fel, s ebből 24 ezret pedig daraboljanak.

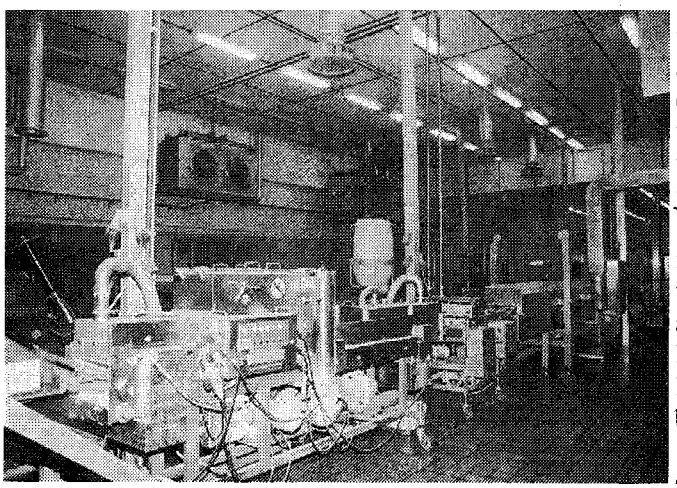

Az új továbbfeldolgozó Ripp-Ropp üzem

A Részvénytársaság keretén belül a törökszentmiklósi üzem szerepe növekedett, ugyanis ide került a három teljes tulajdonú egység belkereskedelmének irányítása. Innen koordinálják a miklósi, a zagyvarékasi és részben a mezőkovácsházi üzemek alapanyag-ellátását, s itt van a ConAvis termeltetési igazgatósága is.

A biztonságos alapanyag-ellátás érdekében több törzstelepet, keltetőt vásároltak, így például Szolnokon, Tiszabőn. Néhányat bérleményes formában is működtetnek.

A gyártástechnológiában, a termékek minőségében egyre jobban tetten érhető az Európai Unióhoz történő csatlakozás. Éppen ennek jegyében tartottak az elmúlt időszakban egy átfogó export-higiéniai ellenőrzést, amely az erős középmezőnyhöz tartozónak minősítette az üzemet, s összességében megfelelt a követelményeknek. Bevezették – elsőként Törökszentmiklóson – az ún. ISO – 9002 minőségbiztosítási rendszert, abból a célból, hogy a futószalagról minden feltételnek megfelelő, igényes termék kerüljön le. A HACCP-rendszer kiépítése jelenleg folyik, amely feltárja a technológiában veszélyes pontokat (pl. a termék fertőződési lehetősége), s ez kihathat annak minőségére. Mindkét rendszert a fejlett élelmiszertechnológiájú országok már régebben alkalmazzák.

A gyártmányfejlesztés természetesen folyamatos. Ennek egyik lépése a termék önmagát is kínáló „felöltöztetése". Többek között lecserélték a műanyagtálcákat, helyüket 1 kg-os kiszerelésű fülestasakok vették át. Több új termék éppen most van az engedélyezés stádiumában. Megjelent a piacon a rántott libaszív, a füstölt sajtos csirkemell és hamarosan vásárolható lesz a „Baromfiudvar" fantázianevű termék is. Ez utóbbi alacsony árfekvésűnek ígérkezik, tömege alkalmazkodik egy-egy étkezés átlagos mennyiségéhez: baromfi fajtákat utánzó formájukkal és csirkefasírt alapanyagukkal népszerűek lehetnek a háziasszonyok körében.

Hetente 35-40 tonna előhűtött terméket bocsát ki az üzem, amely részben belföldön talál gazdára. Kisebb mennyiségben a jól ismert „Faház"-ban, a szolnoki mintaboltban és a nem régen megnyitott ÁFÉSZ üzemeltette, Kossuth úti szakboltban. A cég az ellátást teljes választékkal és jó minőségben garantálja. Ezek a mintaboltok az üzemtől kedvezményes árakon kapják a ConAvis termékeket.

Az ..ság sz....a.a.. ...épülésére 24-28 hűtőkocsi teríti az árut, mintegy 4000 boltot ellátva. A szállítás korszerűsítése érdekében 6 IVECO hűtőkocsival bővítették a gépjárműparkot. Tetemes árumennyiséget vásárol fel nyolc nagy kereskedelmi egység, így többek között a Metró Áruház, a francia tulajdonú CORA, a Kaiser és a Spar, a Julius Meinl és a magyar tulajdonban lévő HELIKER.

Exportra heti 7-10 tonna előhűtött termék jut, elsősorban Svájcba és Olaszországba. Partnerek még Németország, Franciaország, Nagy-Britannia és Ausztria. Megnyitották a piacot a FAK felé is, vásárló lett ismét Oroszország és Ukrajna.

A közel 1000 főt foglalkoztató gyár a létszámban nem tervez változtatásokat, s a kereseti lehetőségek – a környező üzemekhez képest – jók.

A négy gyáregység az elmúlt évben 20 md forintos nettó árbevételt produkált, s az 1996-os évet is egy kisebb nyereséggel tudta zárni. A miklósi egység első féléves mérlege jobb a tavalyinál.

Az Rt. tehát él, működik, azzal az alapvető céllal, hogy a termékek feleljenek meg az európai normáknak és persze a háziasszonyok igényeinek és pénztárcáinak is. Ezzel együtt többszáz törökszentmiklósinak munkalehetőséget nyújt.

Herczegh M.

„HA VÉGRE ITT A NYÁR... AZ EMBER STRANDRA JÁR..."

vagy mégsem?

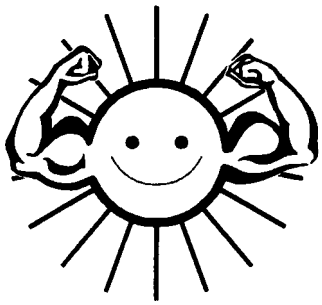

Július végi napfényes délelőtt Az esős napok után végre nyárias az idő, tiszta a levegő, az égen csak apróbb gomolyfelhők. A kellemes környezetű strandfürdőben rendezett park, gondosan nyírt pázsit, tisztaság és andalító madárcsicsergés fogad. A gyermekmedencében vidám lubickolók, gyermekzsivaj, de a többi medence szinte üres. Több látogatóra számítottam.

A fürdőről, munkájukról faggatom Pócs Andrást, aki társával együtt immár ötödik éve üzemelteti az önkormányzattól pályázat útján bérbe vett strandot és az ehhez tartozó kempinget.

Lassan letelik az öt év. Beváltotta-e a strand a hozzá fűzött reményeket, vagy nem is voltak nagy elvárásaik, amikor pályáztak?

– Mint ahogyan a korábbi üzemeltetés bizonyította, maga a strand inkább ráfizetéses, mintsem nagy hasznot hozó üzlet. Ezt mi is tapasztaljuk. (A mostani évet nézve például: később kezdődött az igazi nyári szezon, azóta is gyakran kedvezőtlen az időjárás, s ez láthatóan kihat a forgalomra. Jóval kevesebb a látogatónk, mint pl. két évvel ezelőtt.) Ki kellett találnunk tehát valamit, ami hoz is a konyhára. Megvásároltuk az ÁFÉSZ-tól az itt lévő faházat, amelyben büfét üzemeltetünk, s időközben kialakítottunk egy diszkót is, aminek talán a környékbeliek nem túlzottan örülnek, de ez a két tevékenység (a kemping mellett) legalább pozitívumot termel.

– A bérbeadás előtt történtek nagyobb beruházások. Ekkor készült el a csúszda, s a nagymedence leválasztása. Önök végeztek-e valami látványosabb, komolyabb felújítást, átalakítást?

– A kempingnél lévő zuhanyozót már mi építettük, de hozzájárult az önkormányzat is. Ennek egy részét a strandolók használják. A régi valamikor a 60-as években készült, s bizony már nem felelt meg a mai kor igényeinek, ezért kellett újjáépíteni.

– Mi a helyzet a csónakázótóval?

– Nem használjuk. Bár megvan hozzá minden felszerelés, és annak idején el is indítottuk a csónakáztatást, de sok probléma merült fel, ami miatt inkább felhagytunk ezzel a tevékenységgel. Különben a Horgászegyesületé a halászati jog a tavon, inkább ők használják ki ezt a lehetőséget.

– Jópár éve, amikor sok vita folyt a fürdő hasznosításáról, a víz gyógyhatásáról, sőt összefüggésbe hozták olyan jó nevű helyekkel is, mint Szoboszló, felvetődött, hogy talán érdemes lenne többet áldozni rá, hogy jobban kihasználhatná a város ezt az adottságot. Talán még orvosi kezelések is lehetnének itt a fürdőben.

– Valóban hasonló összetételű az itteni víz, mint a hajdúszoboszlói, de egyelőre csak gyógyhatású, tehát nincs gyógyvízzé minősítve. Maga a vizsgálat és a minősítés sokba kerül, erre jelenleg nincs pénze a városnak, bár véleményem szerint még így is lehetne itt fejleszteni. Gondolok arra, hogy a tó környékét felparcellázni, kiadni a telkeket akár külföldieknek is, vagy egy motelt építeni. Ha mi annak idején hosszabb távra megkaptuk volna az üzemeltetési jogot, belevágtunk volna egy komolyabb építkezésbe, de az öt év ilyesmire rövid, ennyi idő alatt nem térül meg a befektetés.

Mi azt vállaltuk, hogy az emberek igényeinek megfelelően s az előírások szerint szakszerűen üzemeltetjük a városi fürdőt.

Volt-e ellenőrzés időközben, számon kérte-e ezt Önöktől valaki?

– Hogyne. Minden szezonnyitáskor tartottak terepszemlét, általános vízmintát vettek, volt olyan év, hogy többször is. 1995 végén ki is emelte a főorvosnő a városi fürdőt, mint pozitív példát, aminek természetesen nagyon örültünk. Minden nap leengedjük, klórozzuk a vizet, nekünk is érdekünk, hogy ne legyen semmi baj a vízminőséggel, a tisztasággal. Füvesítettünk, fásítottunk, parkosítottunk, rendbetettük a kempinget is. A következő üzemeltetőnek ezekkel már nem lesz annyi gondja.

De igyekszünk az emberekkel is jó kapcsolatot kialakítani, s úgy tapasztaljuk, hogy egyre szívesebben járnak ide külföldről. (Sajnos egyelőre ez csak a kempingre mondható el.) Sok turista tölt el itt a tervezett egy-két éjszaka helyett 3-4 napot, illetve egyre több a 2-3 hétre érkező vendégünk.

– Ők nem igényelnék a komfortosabb ellátást, mint pl. több üzletet?

– Nem igazán. Még talán jobb is, hogy nem olyan zsúfolt a strand, hogy nincs tele butikokkal például. A kempingezők szívesen mennek be a városba: szétnézni, üzletekbe, piacra. Sokan kerékpárt is hoznak magukkal, s azzal járnak bevásárolni, túrázni.

A napidíjaink egyáltalán nem magasak, a szállásdíj magában foglalja a strandbelépőt is, ami szintén kedvezőbb, mint a környékbeli kempingeknél.

Gondolom, vannak törzsvendégek is?

– Igen, néhány középkorú házaspár visszajár ide évek óta. Ők nagyon otthonosan érzik itt magukat, segítenek bennünket javaslataikkal is. Nemrégiben alakítottunk ki kérésükre egy mosókonyhát, aminek berendezését legrégibb német vendégünk ajánlotta fel.

Egy kisebb főzőkonyhát nem terveznek, hogy a vendégek megoldják maguknak a főzést?

– Lenne rá igény, de gondoltunk is egy-két tűzhely beállítására. Ha maradunk jövőre is, megvalósítjuk.

A kemping most jóval népesebb, mint a strand. Hogyan lehetséges ez?

– Vendégeink nagy része külföldi, mondhatom azt is, hogy többségük törzsvendég. Ők szinte egymást hívogatták ide, továbbadták a kemping címét, s persze jó hírét. Tetszik nekik ez a környezet, a csend, s nem utolsósorban a gyógyvíz is csábító.

– Valóban mérhető a gyógyhatás?

– Igen, sokan dicsérik. Egy bottal közlekedő idős német bácsi például a rendszeresen itt töltött három-négy hét után szemmel láthatóan jobban mozog, rengeteget javul az állapota. Egy miklósi seprűkötő bácsi, aki kerékpárral jár ki, gyakran mondogatja, hogy kifelé milyen nehezen jön, de hazafelé már sokkal könnyebben halad.

Visszatérve a forgalomra. Milyen propaganda illetve reklámanyagokban szerepel ez a strandfürdő?

– Benne vagyunk – csupán szimpátia alapján – a Karaván Klub nemzetközi prospektusában, de helyet kaptunk a Magyar utazási almanachban, s a belföldi utazási irodák prospektusaiban is szerepel a strand és a kemping. Persze ezek a reklámok elég sokba kerülnek, s ilyen téren elég korlátozottak a lehetőségeink. A városban viszont ismerik a strandot, tudnak rólunk reklám nélkül is.

Hányan jönnek ide naponta?

– Általában 60-80 fő vált

belépőjegyet, de az igazi nyári napokon (persze inkább hétvégeken) a 200-250-300 főt is elérjük. De sajnos olykor az is előfordul, hogy csak 2-3 vendégünk van. Ők is nyugdíjasok; elkártyáznak, elücsörögnek a medencében.

– *Hogyan osztják meg a társával a feladatokat?*

– Övé a diszkó és a vendéglátás, enyém a gyakorlati rész.

– *Végiggondolva a pozitívumokat és negatívumokat, az eddigi tapasztalatok alapján szándékoznak újra pályázni?*

– Feltétlenül. Szeretjük is csinálni, meg hát rengeteg munkánk és pénzünk van ebben. Tulajdonképpen nekünk nem kell pályáznunk, csupán elfogadni a legjobb ajánlatot. Ha azt mi is tudjuk vállalni, akkor miénk marad az üzemeltetés joga.

– Kívánok ehhez sok sikert Andráséknak!

*

Kocsisné Török Ágnes évek ót- tart úszáso[illegible]tás [illegible] s[illegible]n-don. A reklámújságokban gyakran találkozhattunk felhívásaival.

Hogyan alakult idén az úszni tanulók száma?

– Eddig három hetet voltam kint, de sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, egy hétig nagyon rossz időnk volt. Nem vagyok elégedett a jelentkezők számával, több érdeklődőt vártam. Gyerek még csak-csak adódik, de a felnőttek szégyellik, hogy nem tudnak úszni, s mindössze egy-két fő szánja rá [illegible]ag[illegible] a [illegible]

Szerencsére azért akadt munkánk az idén is. Görömbei Zoltán testnevelő kollégámmal közel száz gyereket tanítottunk úszni a nyáron, köztük örményesi általános iskolásokat, Hámán Kató úti óvodásokat. De még nincs vége a nyárnak, s remélem, augusztusban is összejön egy-két csoport.

– *Szerinted mi az oka a fürdő gyér látogatottságának?*

– Kissé rossz a híre a városban a strandnak. Talán azért, mert akad néhány megbetegedés. A száz körüli létszámból 3-4 gyerek most is belázasodott, de mindössze 1-2 napos múló rosszullétről volt szó, s nem komolyabb megbetegedésről. Persze azt sem tudni, hogy mi okozta a tüneteket. A hasmenést például mosatlan gyümölcs is kiválthatta. Hozzá kell viszont tennem, hogy az emberek nagyon felelőtlenek. A vízre fogják, pedig legtöbbször önmaguk idézik elő a bajt.

– *Hogyan?*

– Például azzal, hogy nem használják kellőképpen a medencék előtti zuhanyozót, lábmosót, sőt az is előfordult, hogy a medencébe ennivalót hoztak be, s itt akarták elfogyasztani. Persze ha ilyet látunk, rögtön szólunk, de ez nekünk sem kellemes feladat.

– Pedig ez a szép környezet maga is lehetne nevelő hatású, de úgy látszik, még van mit fejlődnünk ezen a téren. Remélem, megérjük azt az időt, amikor az emberek önmagukkal szemben is igényesebbek, kritikusabbak lesznek. Az augusztusi turnusokra kívánok több úszni vágyó jelentkezőt, jó munkát és mindannyiunknak jó időt!

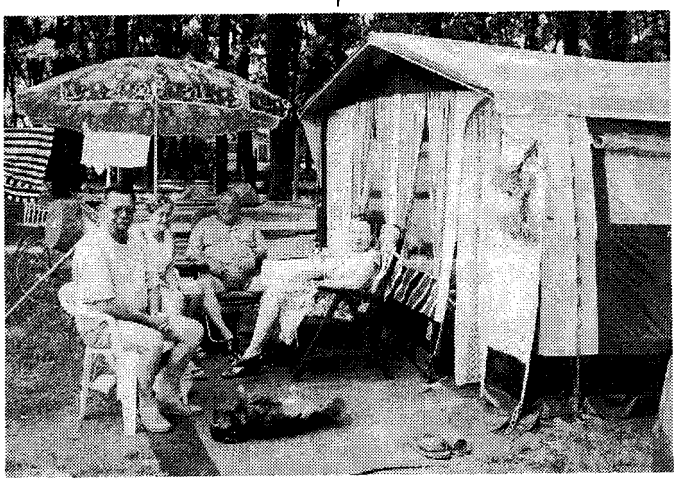

A kemping és lakói

A kempingben valóban egymást érik az autók, lakókocsik, szabad sátorhelyet alig látni. Ennek ellenére mégis pihentető csend és nyugalom mindenütt.

Az egyik autó mellett békésen heverésző kutyus. Végigszemlél, de nem mozdul, tehát nem zavarja a jelenlétem. A másik oldalon egy lakósátor előterében idősebb pár üldögél, újságot olvasnak.

A kapunál megtalálom későbbi segítőmet, a recepciósként és tolmácsként is tevékenykedő Kun Adriennt. Vele és két német hölggyel ülünk le beszélgetni. Ők mindketten törzsvendégek, hosszú évek óta itt töltik a nyár egy részét.

– *Mi vonzza Önöket ide, Törökszentmiklósra?* – kérdezem.

– Nagyon szeretjük ezt a szép, csendes, nyugodt környezetet – fordítja Adrienn. Jó a kapcsolatunk egymással is, családias a légkör, otthonos a hangulat. Napközben jókat beszélgetünk, megünnepeljük a születésnapokat, kisebb kirándulásokat teszünk.

– *Na és a víz, milyen hatású?* – firtatom.

Elégedett mosoly az arcokon.

– Remek – mondja Rosika Jeschkowski, aki férjével 20 évvel ezelőtt fedezte fel ezt a helyet, illetve magát Törökszentmiklóst. Áprilisban már idejönnek, magánháznál szállnak meg, s amikor kinyit a kemping, átköltöznek. Csak szeptemberben utaznak haza. Addig élvezik az itteni jó levegőt, a csendet, s főként persze a gyógyvizet.

– A férjem és én a mezőgazdaságban dolgoztunk, s ízületi problémáink vannak. Arra nagyon jó ez a víz, sokat segít rajtunk. Kipróbáltunk más fürdőket is, de mindenütt nagy volt a zsúfoltság. Itt jól érezzük magunkat.

Adriienttől megtudom, hogy Rosika az a vendég, aki a mosókonyha kialakítását kezdeményezte, s baráti gesztusból a mosógépet, centrifugát is ő ajánlotta fel. Az idén az ő javaslatára történt az ármódosítás, ugyanis kevesellte a napidíjakat.

– *Hogyan oldják meg az étkezést?* – kérdezem a másik hölgyet.

– Egy-két apróságot hozunk csak magunkkal, a többit itt, a városban szerezzük be. Megyünk a Kosárkába, a Plusba, szeretünk járni a piacra is. Néha átruccanunk Fegyvernekre, Szolnokra egy-egy étteremben vagy kirándulni.

– *Mi az, ami hiányzik?*

– Sajnáljuk, hogy nem működik a közeli étterem, korábban itt is tudtunk ebédelni. Jó lenne egy hotel, és bizony koncertre is szívesen eljárnánk.

Sajnos, ezeknek az igényeknek a kielégítése egyelőre még várat magára, s aki évek óta ide jár, az már megszokta, elfogadta az itteni szerényebb lehetőségeket.

Jelenleg is nagyon nagy család lakik a kempingben. Legtöbben németek, de vannak itt osztrák, holland, és persze magyar vendégek is. Egy-egy éjszakán megszállnak olaszok, franciák, angolok, lengyelek, sőt olykor amerikaiak is. Amolyan önkormányzó, önszabályozó közösség alakult itt ki az évek folyamán. Javaslataikkal igyekeznek a kempinget még otthonosabbá tenni. Maguk kezdeményezték például a csendes pihenő idejét (amikor valóban szünetel a vendéglátás), s az ő igényük alapján működik a bejáratnál egy nagy közös hűtőszekrény, illetve lehet telefonkártyát, képeslapot is venni.

Adrienn már a harmadik nyarat tölti munkával itt a kempingben. A német középfokú nyelvvizsgával jól boldogul, s neki is hasznos a nyelvtanulás szempontjából az itteni három hét. Láthatóan szereti ezt a munkát, pedig nem túl könnyű feladat 10-12 órán keresztül készenlétben állni, idegen emberek óhaját – sóhaját teljesíteni. De azt tapasztaltam, hogy határozott egyéniség, s fiatal kora ellenére is tud a vendégekkel bánni, akik el is fogadják őt egyenrangú partnerként.

A bennem kialakult összkép alapján állíthatom, hogy a rendszeresen idejárók elégedettek a strandfürdő és a kemping szolgáltatásaival. Sajnálom viszont, hogy a helybeliek nem élnek igazán a városi fürdő által nyújtott lehetőségekkel.

F.K.I.

Megjelenhet-e a Szélpál Árpád emlékkönyv?

BESZÉLGETÉS DR. FEHÉR IMRE SZERKESZTŐVEL

A törökszentmiklósi születésű költő, író, újságíró és szociofotós munkásságát bemutató emlékkötet kiadását tervezi a Városi Könyvtár és a Pro Bibliotheca Alapítvány. A könyv megjelenése ez év novemberében, Szélpál Árpád születésének századik, halálának tizedik évfordulója alkalmából várható. A közel 400 oldalas, vaskos kötetből gyönyörű bőrkötésben már elkészült néhány példány, de végleges formát a képek és dokumentumok nyomdai bevitele után ölt. A kiadásnak azonban elsősorban anyagi akadályai vannak: a támogatók jóvoltából a nyomdaköltségnek még csak egy részét sikerült előteremteni, és a szerzői jogdíjak kifizetésére sincs meg a keret.

Dr. Fehér Imre, a Bercsényi Miklós Gimnázium tanára nemcsak a szponzorok megnyerésében vállalt és vállal nagy szerepet, hanem szerkesztőként szenvedélyesen gyűjtötte, kutatta az elmúlt években Szélpál Árpád ez ideig kiadatlan verseit és novelláit, a fellelhető kritikákat, recenziókat, képeket és dokumentumokat. Ezért őt – mint legilletékesebb személyt – kértük meg a tartalmas mű előzetes bemutatására.

– Hogyan és mikor vetődött fel az emlékkötet kiadásának ötlete?

– Számon tartottam, ho Szél ál Árpádnak centenáriuma lesz 1997-ben, s va ame y ap a m n en ppen rn szándékoztam róla egy megemlékezést. Az emlékkönyv gondolata akkor ötlött fel bennem, amikor – éppen egy évvel ezelőtt – befejeztem a gimnázium jubileumi évkönyvének szerkesztését, és láttam a munkám eredményét, tapasztaltam, hogy mennyi embernek jelent örömet a könyv kézbe vétele. Akkor gondoltam arra, hogy egy könyv, mely – ahogy mondani szokták – az örökkévalóságnak készül, mennyivel értékállóbb és méltóbb megemlékezés lenne, mint egy könnyen elkallódó újságcikk. Úgy számí'o''am, hogy a bir'okomban levő levelekből, interjúkból, kritikákból, kéziratokból és egyéb dokumentumokból különösebb utánjárás nélkül össze lehetne állítani egy kötetet, amely – a tisztelgésen túl – hozzájárulhatna a város mindmáig legjelentősebb irodalomtörténeti értékének, a Szélpál – életműnek jobb megismeréséhez is. Hiszen még ma is kevesen tudják, ki volt valójában Szélpál Árpád. Még itt, a szülővárosában is.

– Mit kell tudnunk Szélpál Árpádról?

– Erre nagyon nehéz röviden válaszolni, de megpróbálom. A XX. század második évtizedében kibontakozó, az irodalomról, művészetről vallott elképzeléseinket nagyban átformáló avantgárd mozgalomnak volt egyik hazai képviselője, Kassák Lajosnak, a magyar avantgárd vezéralakjának leghűségesebb munkatársa. A 10-es évek végén a MA c. folyóirat köréhez tartozott, az 1920-as, 30-as években a Nép-

Szélpál Árpád újságírói igazolványképe (1935)

szava munkatársa, majd a lap irodalmi rovatának vezetője lett. Közvetlen baráti, munkatársi kapcsolatba került a legjelentősebb haladó költőkkel és művészekkel, többek között József Attilával, Derkovits Gyulával, kritikáival hozzájárult művészetük elismertetéséhez. Elsőként közölte József Attila több versét, és útnak indított néhány jelentős költőt, írót, pl. Benjámin Lászlót és Vészi Endé. 1939- e in a Nép a a í - ja, kint maradt Franciaországban, ott vészelte át a világháborút. A háború után a Francia Rádió magyar osztályán dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Ekkor következett be művészetének váratlan és gazdag kései virágzása. 80 éves kora fölött még 6 könyve jelent meg, közülük 3 már hazai kiadásban. Az irodalmi közvélemény ekkor fedezte fel újra. 1987-ben, 90. évében érte a halál a Párizs melletti Sceaux-ban.

*– Ugyancsak a Városi Könyvtár gondozásában jelent meg 1981-ben a **„A feledés homályából"** c. könyv, amely városunk szülöttének hazai irodalmi munkásságát dolgozza fel, valamint tartalmazza az itthoni művek bibliográfiáját. **„Az idők rianása"** címmel novemberben megjelenő emlékkötet mennyiben különbözik Tanár úr előző munkájától?*

– Lényeges különbség van a kettő között. 1981-es könyvem elsősorban a szakmabelieknek szóló irodalomtörténeti tanulmány, értekezés. Az idézeteket, utalásokat leszámítva saját szövegem. A mostani kötet sokkal inkább a nagyközönséghez szól, és több szerzője van. A szövegek nagy része Szélpál Árpád munkája: válogatás verseiből, novelláiból, emlékirataiból, stb. (Van néhány olyan vers és prózai szöveg, amely itt jelenik meg először.) A kötet végén Szélpállal készült interjúkat és műveiről szóló kritikákat találhat az olvasó. Csak a mintegy 20 oldalnyi bevezető tanulmány a saját szövegem.

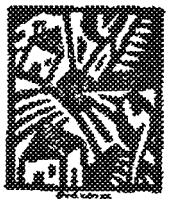

Első verseskötetének címlapja Bortnyik Sándor linóleummetszetével 1918

– Hol sikerült fellelni az eddig kiadatlan műveket?

– Kutatómunkája során az olyan amatőr irodalomtörténész is, mint én, kiterjedt szakmabeli kapcsolatokra, ismeretségekre tesz szert. A Petőfi Irodalmi Múzeum egyik munkatársától tudtam meg, hogy a Szélpál-hagyaték (szellemi hagyatékról van szó) az Akadémia kézirattárába került. Itt bukkantam rá jó néhány, eddig még kiadatlan művének kéziratára.

– Hány példányban tervezik a kiadást, és milyen érdeklődésre számítanak?

– A példányszám megállapításában

óvatosak leszünk. Tisztában vagyunk azzal, hogy a készülő kötet nem bestseller, viszonylag kevesen vannak, akiknek érdeklődésére számíthatunk, de azt szeretnénk, ha minden érdeklődő kezébe eljutna a kiadvány. Ezt figyelembe véve kb. 5-600-as példányszám tűnik reálisnak. Ehhez is elég lesz összegyűjteni az anyagiakat.

– Milyen forrásból remélhető a hiányzó összeg előteremtése, és akik támogatni kívánják e nemes célt, hogyan tehetik ezt?

– Örömmel tudatom a kedves olvasókkal, hogy könyvünk elnyerte a Nemzeti Kulturális Alap, valamint a Magyar Könyv Alapítvány támogatását – ami önmagában is szellemi rangot, elismerést jelent. Emellett a helyi Pro Bibliotheca Alapítvány útján már eddig is több cég és magánszemély ajánlott fel jelentős összegeket. Azt reméljük, hogy a szűkebb pátria, a szülőváros szellemi értékeit megbecsülő és érte áldozni kész polgárok sokkal többen vannak, és csatlakozni fognak – ha nem többel, 1-2 ezer forinttal az eddigiekhez. Ezt az összeget adóalapjukból leírhatják, és a befizetett összegnek megfelelő értékű példányszámot kapnak a könyvből ellenértékül, tehát nem semmiért kérjük a pénzt. Ha így sem gyűlne össze a szükséges összeg, akkor számítunk a városi önkormányzat támogatására is.

– A készülő kötetből az is kiderül, hogy a „A feledés homályából" c. könyv megjelenése után neves kritikusok elismerően nyilatkoztak Törökszentmiklós városról, amiért ápolja saját szülöttének emlékét, annak ellenére, hogy Franciaországban élt és vált ismertebbé. Elképzelhető, hogy ezúttal is így lesz?

– Erről meg vagyok győződve. Hiszen a kötet még meg sem jelent, de máris sokan tudnak róla szerte az országban – szakmai körökben. Megjelenését szellemi tekintélyükkel olyan tudósok támogatják, mint pl. Pomogáts Béla, az Írószövetség elnöke és Csaplár Ferenc, a budapesti Kassák Múzeum igazgatója. (Itt említem meg, hogy már Göncz Árpád is tudomást szerzett róla, hiszen az ő egyik kritikája is megjelenik a könyvben – ha hozzájárulását adja.)

A kötet lektorálását Ilia Mihály egyetemi tanár, a szegedi Tiszatáj c. folyóirat egykori legendás szerkesztője vállalta. Befejezésül idézném lektori jelentésének záró mondatát: „A megjelenésre váró emlékkönyv több, mint egy magyar város néhány személyiségének erőfeszítése a hagyomány ápolására, jelentős irodalomtörténeti munka és tett."

– Köszönöm a beszélgetést, és bízom abban, hogy a kettős évforduló alkalmából valóban kézbe vehetik az olvasók ezt az igényesen összeállított, tartalmas könyvet!

Szűcs Zsuzsa

DÍSZOKLEVÉL – 50 ÉVÉRT

Pálya Jánosné 1947. június 12-én szerzett tanítói oklevelet kitüntetéssel, a budapesti Ranolder - Intézetben. Ennek 50. évfordulója alkalmából a Kölcsey Ferenc Általános Iskola tanévzáróján kedves kis ünnepség keretében vette át az aranyoklevelet.

Mária néni nevelői életútja a szokványostól eltérően indult. Erre így emlékezik:

– Édesanyám döntése alapján kerültem a Ranolder - Intézetbe. Nem volt határozott célom a diploma utáni elhelyezkedés. Talán jó is volt ez így, mert különböző akadályok gördültek utamba. 1949-ben az államosítás őszén munkába álltam a Petőfi Általános Iskolában, de osztályhelyzetem miatt nem kaptam meg a kinevezést. 1950-ben férjhez mentem, majd hamarosan megbetegedtem. Később pedig anyai teendőim foglaltak le, így szaladt el 15 esztendő. Ekkor jött a fordulat. Ugyanis napközis csoport alakult a Rózsa Ferenc téri Általános Iskolában. Meghívtak oda, és én igent mondtam. (Mégis csak volt bennem pedagógus-véna!)

– Akkor még nem volt hagyománya ennek a munkakörnek. Hogyan látott munkához?

– Bizony, eleinte úgy kellett kitalálni évről évre, mit, és hogyan csináljak, Nem volt kitaosott út. E_ etlen követendő szempont a gyermekek igénye és érdeke volt. Lassan belejöttem, és úgy megtetszett, hogy soha nem jutott eszembe osztályba kérni magamat. Itt egyszerre lehettem szülő, nevelő és barát. Munkámat, helyzetemet könnyítette, hogy nem kellett értékelnem, így sok feszültséget elkerültem. Igyekeztem a gondjaimra bízottakat megtanítani a kulturált magatartásra, rendszeres könyvtárlátogatások által felébreszteni bennük az olvasás szeretetét, sokat kézimunkáztunk is... Tettük mindezt úgy, ahogy a lehetőségeink engedték.

– Ilyenkor az ember már csak a szépre emlékezik! Hogyan értékeli „napközis" életútját?

– A napközis nevelőt soha nem tekintették egyenértékűnek az osztálytanítóval. Nem keresték kedvét, mert nem tőle függött a jeles osztályzat. Neki sokszor jutott kisebb csokor, mint a tanítónak! Mégsem tudom ma sem elképzelni, hogy valaha is mást csináltam volna!

Legkedvesebb korszakom az volt, amikor körzetesítés után a külterületről bekerült gyermekekkel foglalkoztam. Nagyon sok kedves emléket őrzök ebből az időből. Egyébként minden korosztállyal találkoztam osztályban is. Rengeteget helyettesítettem, mivel a délelőttjeim szabadok voltak. Így ismerősöm az egész város apraja-nagyja.

– Felettesei értékelték ezt az úttörő munkát?

– Részben! Munkaközösségvezető voltam sokáig az iskolámban, majd városi szinten is. Foglalkozásaimról hangszalag és videofelvétel készült, amiket továbbképzéseken használtak fel. A nyugdíjazás után még tíz évig alkalmaztak szerződéssel. Sok igazgatóm volt, mindegyikkel sikerült az együttműködés.

– Hogyan érintette az oklevél átvétele?

– Meghatódtam és nagyon boldog voltam. Most nekem jutott a legnagyobb, a legszebb csokor és a legtöbb szeretet. (Kárpótlásul az egykoriakért!) Régi kollégáim is átnyújtottak egy-egy szál virágot, jókívánságaik mellé. Jó volt érezni, hogy iskolámban 35 évig nemcsak alkalmaztak, nemcsak elfogadtak, hanem talán szerettek is.

– Hogyan telnek nyugdíjas napjai?

– Tele munkával! Nem lehet tétlenül élni. Persze, csak annyit szabad vállalni, amennyit az erőnk megenged. Tartom a kapcsolatot a régi nevelőkkel, ismerősökkel, segítek a családnak, örülök az unokáimnak...Kell ennél több?

Bizony, így teljes a nyugdíjas élet. Kívánjuk, hogy tartson még nagyon sokáig!

(Hajnal Jné)

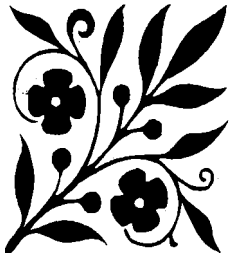

Táborok ⇨ a népművészet jegyében

Úgy tűnik, hogy városunkban is egyre inkább fontos szerepet kap a népi mesterségek felelevenítése, a régmúlt idők hagyományainak őrzése és ápolása. A törekvés „úttörői" a Városi Művelődési Központ és az Apáról Fiúra Alapítvány, akik évek óta alkotótáborok szervezésével próbálják a felnövekvő generációval, illetve az érdeklődő idősebb korosztállyal megismertetni őseink kézműves technikáját.

Időrendi sorrendben ez év nyarán a Városi Művelődési Központ 2 hetes táborára került sor elsőként, amelyet *Szabó Györgyné*, az intézmény igazgatóhelyettese vezetett a szenttamási Almásy kastélyban. A mintegy 86 főnyi résztvevő zöme visszatérő vendégként járt itt – kivéve azt az 5 hónapos kisbabát, akit első ízben hozott el édesanyja –, és többségük az ország különböző tájairól érkezett.

A gyönyörű környezetben többfajta népi mesterség fogásaiból kaptak ízelítőt a táborlakók. A bőrözést Balla István budapesti bőrműves, a kosárfonást Lakatos Ernő (Tiszapüspöki) tanította, a szövés, batikolás, nemezelés, stb. fortélyait pedig a táborvezető és segítője, Bukta Éva oktatta. Szalavári Anna a népi táncok tanítását vállalta, nagy sikerrel. Más mozgási lehetőség is adódott: akinek kedve szottyant lovagolni, ezt is kipróbálhatta. Nagy érdeklődést keltett az íjászbemutató is, amely után a vállalkozó kedvűek gyakorolhatták őseink vadászmesterségét.

A tábor sikerét bizonyítja az a tény, hogy a pályázaton nyert összeg ellenére a két turnusban sem tudták minden jelentkező igényét elfogadni az elszállásolási lehetőség korlátai miatt.

* * *

Az Apáról Fiúra Alapítvány ötödik táborát szervezte a nyáron. Mivel Tiszatenyőn már többször tartottak játszóházat, így az ottani általános iskolában most is örömmel biztosítottak helyet számunkra.

Az alapítvány tagjai komolyan vették feladatukat – mint mindig –, ezért az „élesben" folyó foglalkozások előtt 5 napos alkotótáborban finomították saját tudásukat.

A látogatót hamísítatlan tábori kép fogadta: az iskola udvarán kör alakban felállított színes sátorok, középen tábortűz számára kialakított hely; kicsit távolabb kézi- és kosárlabdapálya, valamint a fabódéból rekordgyorsasággal kialakított zuhanyozó.

Molnár Anett táborvezetőt a napirendről kérdeztük. Megtudtuk, hogy az 51 főnyi, 7-14 éves korú gyermek és 20 felnőtt számára igyekeztek változatos programot összeállítani. Ki Mit Tud?-ot, vetélkedő- és sportnapot szerveztek, meghívták a Béke Tsz Pávakörét, a Miklós Néptáncegyüttes néhány tagját, akik Ecsédi Menyhért tekerőlant-zenéjére ropták és tanították a táncot. Szabó Antal, a Helytörténeti Gyűjtemény vezetője előadást tartott Tiszatenyő múltjáról, Halkovics János pedig a hangszerkészítés fortélyaiba avatta be a népművészpalántákat. Szabó Andrásné mesemondó Kóka Rozália erdélyi meséit tolmácsolta a hallgatóknak.

A szórakozás mellett komoly munka folyt a táborban. A mesterségek tanításában nagy segítséget nyújtott Vass Áron (agyagozás), Lippai Gábor (origami), Veres Kata (csipkeverés), Lévai László (fafaragás), Kürthy Béláné (rongybabakészítés), de az alapítvány aktivistái is szakavatottnak bizonyultak a gyöngyszövés, kékfestés és egyéb kézműves-tevékenységek megismertetésében.

A tábor kiállítással és a legjobban sikerült munkák díjazásával zárult.

* * *

A Városi Művelődési Központ 10. nemzetközi szalmafonó táb r - - St di - úti k llé iu b - k p tt h l t. Bá - - - - id tervezték, de a táborlakók olyannyira megkedvelték a környezetet, hogy a jövőben „főhadiszállássá" kívánják kinevezni.

Ottjártunkkor lázas munka folyt: az udvaron a szalma tisztítása, az épületben pedig előkészítése, felhasználása történt. Szebbnél szebb aratókoszorúk, kisebb-nagyobb díszek, ajándéktárgyak készültek itt. A Szabadkáról érkező szalmafonók fantasztikus intarzia képeket hoztak magukkal, melyek elkészítésére most a tábor többi lakóját is tanították. Tőlük tudtuk meg, hogy lakóhelyüktől 17 km-re található Tavankút, a szalmafonás „fellegvára". Az ottani alkotótáborokban – melyeken tőlünk is jártak meghívottak – készült munkákat vándorkiállítás keretében hazánk több városában is bemutatták már. A romániai Székelyszerdahely mellől is érkeztek táborozók. Ők olyan remekműveket hoztak magukkal, amelyeknek a díszítés mellett funkciójuk is van: újság- és kefetartók, kávézó szettek, szalmakalapok, stb. Valamennyit aprólékos munkával dolgoztak ki, ami készítőjüknek ügyes kezére és az alapanyag szeretetére vall.

Sülye Károlynét, a tábor vezetőjét a szalmafonás hagyományairól kérdeztük. Elmondta, hogy Darányi Ignác földművelésügyi miniszter 1901-ben felhívást tett közzé a mesterség felelevenítése érdekében. Ez a felhívás a „tizenkettedik órában" történt, amikor még menteni lehetett, ami menthető. Ezt a népművészeti ágat azonban továbbra is a kihalás veszélye fenyegette. Ezért a helyi művelődési ház – az intézményvezető kezdeményezésére – 1991-ben (a 24. órában!) hagyományteremtő szándékkal meghirdette az I. Országos Kalászfonó Pályázatot, melynek célja a gabonafonatokat, kötéseket még ismerő és készítő emberek felkutatása volt. Azóta többször írtak ki pályázatot, és ennek köszönhetően egyre többen csatlakoznak a szalmafonók táborához. Törökszentmiklósi székhellyel megalakult a Szalmafonók Baráti Köre, és 1992 óta folyamatosan szerveznek – olykor évente több alkalommal is – alkotótáborokat. Szeretnék elérni, hogy a jövőben szakmunkásvizsgát lehessen tenni szalmafonásból.

A mostani tábor létszáma a bejárókkal együtt meghaladta a 40 főt, 12-77 év között volt a résztvevők életkora. A táborban nem írtak elő kötött napirendet. Szerveztek ugyan ismerkedési estet és Anna-bált, de számukra a reggeltől késő estig tartó alkotás jelentette az igazi örömöt és szórakozást.

Sz. Zs.

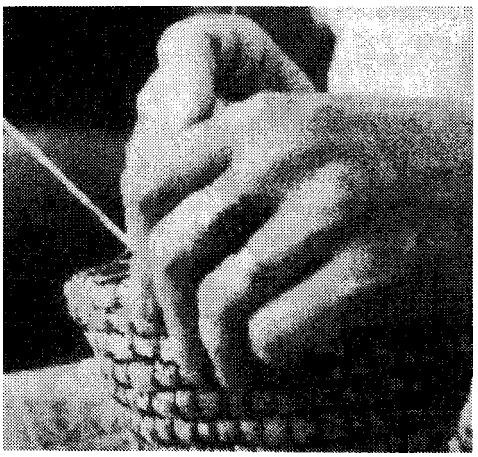

Szakajtó-készítés közben...

RENDŐRSÉGI HÍREK

Az illetékesek ismételten megköszönik a lakosság segítségét a bűnesetek felderítésében. Indokolja ezt az is, hogy a közelmúltban a Fáy lakótelepről érkezett bejelentés kapcsán a helyszínre érkező rendőrök tetten érték azokat a betörőket, akik éppen egy zöldséges boltba hatoltak be. Az értékek eltulajdonítására már nem kerülhetett sor a gyors intézkedésnek köszönhetően. A tetteseket elfogták, az eljárás folyik ellenük.

*

Sajnos, továbbra is „sláger" a gépkocsik feltörése. Az elkövetők leggyakoribb indítéka – s nekünk, állampolgároknak pedig tanulság – a járművekben hagyott értéktárgyak megszerzése. „Divatcikkek" a rádiótelefonok, a táskák és pénztárcák (!), az autórádiók és magnók, olykor pedig az értékesebb ruhaneműk. Ezek valósággal provokálják a bűnöző hajlamú egyéneket. A bűnesetek többnyire a lakótelepeken, valamint rendezvények és összejövetelek színhelyén vagy környékén fordulnak elő. Legutóbb például a Székács Elemér Mezőgazdasági Szakközépiskola ebédlőjében tartott esküvő résztvevőinek három gépkocsija volt a fosztogatók célpontja. Az is sajnálatos, hogy az esetek nagy részében kevés adatot sikerül a bűnüldöző szerveknek összegyűjteni: ez azt jelenti, hogy az elkövetők többnyire profik, s persze a tulajdonosok sem mindig körültekintőek, és a járókelők sem mindig figyelnek fel kellő mértékben ezekre a több mint gyanús szituációkra. Meglepő, de gyakoriak a nappal elkövetett gépjármű feltörések.

*

Új jelenség városunkban a gyermekek sérelmére elkövetett bűneset, amelynek tettesei azonos vagy hasonló korúak. Ilyen történt az elmúlt időszakban a város középpontjában, a délutáni órákban. Két, a vakációt nagyszüleinél töltő gyermeket kerékpározás közben megtámadtak, egyikőjüket kerékpárostul fellökték, majd bántalmazták őket. Az agressziót elszenvedett egyik gyermek nyolc napon túli sérülést szenvedett. A két elkövető általános iskolai tanuló egyike korábban már összeütközésbe került a rendőri szervekkel, hasonló eset miatt. A tetteseket rövid időn belül elfogták, s indítékként mindössze annyit tudtak felhozni, hogy „ránk vigyorogtak, ezért vertük meg őket". Minthogy gyermekekről van szó, a büntethetőség határán kívül esnek. Az eljárás befejezése után ugyan különböző szankciókat lehet foganatosítani, de hatásosabb, ha a szülők és a környezet kellő időben felfigyelnek a gyermeki agresszióra, s fokozottabb odafigyeléssel elejét vehetik a hasonló eseteknek. Sokat tehetnek a tömbházak, utcák lakói is, ahol – főleg hétvégeken és tanítási szünidőkben – összesereglenek a különböző korú gyermekek. A szülők, nagyszülők, ismerősök, felnőttek rendszeres ellenőrzése, intézkedése, közös fellépése valószínűleg fékezné e durva magatartásformákat.

*

Előzetes letartóztatás mellett folyik az eljárás az ellen a középkorú férfi ellen, aki egy tizenéves leányt a strand területéről magával csalt, jól fizető munkát ígérve neki. A bejáratnál tartózkodó jegyszedőknek azt mondta, hogy a leánya. A gyermeket a város határába vitte, ahol erőszakoskodott a sértettel. A szemérem elleni erőszakot elszenvedett leány szerencsére el tudott menekülni, és egy közelben dolgozó traktorostól kért segítséget. Az elkövető ugyan tagadja tettét, viszont a bizonyítékok teljes mértékben indokolttá teszik az előzetes letartóztatást és a bírósági eljárást.

*

A Városi Rendőrkapitányság a napokban akciósorozatot indított, melynek során civilruhás nyomozók ellenőrzik a város „éjszakai életét". Szándékuk az, hogy az állampolgárok felesleges zaklatása nélkül kiszűrjék a gyanúsan viselkedő egyéneket, s megelőzzék a bűncselekményeket. Tapasztalat az, hogy mind a felnőtt, mind az ifjabb korosztályhoz tartozó állampolgárok megértéssel viszonyulnak a rendőri intézkedésekhez.

Ugyancsak akciót indítottak a közlekedési morál javítása érdekében. Alapvető cél, hogy a legtöbb balesetet előidéző gyorshajtást „lefüleljék". Az akció eredményéről a következő számunkban beszámolunk.

H.M.

RÖVIDEN

Bensőséges **HÁZI ÜNNEPSÉG** keretében adták át a Fegyvernek és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet megújult törökszentmiklósi kirendeltségét.

A felújítás közel három hónapig tartott. Ez idő alatt az ügyfélszolgálat zavartalanul működött az épületben. Június 27-én befejeződtek a munkálatok, s a kirendeltség munkatársai örömmel vették birtokukba a megszépült, modernizált helyiségeket. A kivitelezési munkák oroszlánrészét a helyi ÁFÉSZ építőipari részlege vállalta, a belső berendezést a mezőtúri Regálé Bútoripari Kft. készítette. Mindkét cég színvonalas munkát végzett, melynek eredményéről a betérő régi és új ügyfelek is meggyőződhetnek.

¤

KASTÉLYBÁL SZENTTAMÁSON. Június 28-án, egy kellemes nyári estén ismét benépesült a szenttamási Almásy-kastély. A Polgári Kör által szervezett kastélybál remek programot ígért és biztosított az érdeklődőknek. A Kodály Zoltán Zeneiskola színes műsorát a Csillag Divatház divatbemutatója követte, majd a Pelikán Táncklub tagjai szórakoztatták a vendégeket.

A Hozam Rt. szakácsainak szemet gyönyörködtető, gazdag svédasztaláról ízletes hideg és meleg ételeket választhattak a bálozók, akik az ORIGÓ együttes hangulatos muzsikájára ropták virradatig.

¤

Környékünkön **KEDVEZŐTLENÜL BEFOLYÁSOLTA** az időjárás a búzatermést és az aratást.

A Béke Tsz-ben előreláthatóan augusztus 10-e körül, a Tiszatájnál a kombájn-kapacitástól függően talán valamivel korábban fejeződnek be az elhúzódott aratási munkák.

Ahogyan azt a két gazdálkodó egység vezetőitől megtudtuk, a mennyiségi eredmények a terv szerint alakulnak, de az esőzések miatt jelentős minőségi romlás tapasztalható, kevés az igazán étkezési minőségű kenyérgabona. Ez a sajnálatos tény természetesen kihat a búza árára is.

¤

ALFÖLDI TÁJAK, EMBEREK. Az idén immár tizenkettedik alkalommal hirdette meg országos fotópályázatát a Városi Művelődési Központ. A biennále jellegű (kétévenkénti megrendezésű) pályázatra és az ehhez kapcsolódó kiállításra várják a helyi és környékbeli települések fotósainak alkotását is. A pályázati munkák beérkezésének határideje: *1997. szeptember 20.*

¤

FORTUNA ISMÉT RÁNK KACSINTOTT. Hétről hétre sorok állnak a Szerencsejáték Rt. 241. sz. törökszentmiklósi Totó-lottó kirendeltségének pénztára előtt. Szinte nincs olyan hét, hogy ne kerülne sor egy-egy nagyobb összegű nyeremény kifizetésére.

Így volt ez július hónapban is. Két törökszentmiklósi fogadó ért el négyes találatot. Egyikük 1.147.000 Ft, másikuk 799.540 Ft boldog tulajdonosa. Egy kitartó játékos a *Kenón* talált el 7-ből 7 számot, nyereménye 350.000 Ft. További két játékosnak a népszerű *Telemázli* sorsjegy hozott szerencsét. Mindkettőjük sorsjegyén rajta volt a három TV, ami a nyilvános adásba kerülést és egyenként 30.000 Ft biztos nyereményt jelent.

A Szerencsejáték Rt. mindig újabb akciókkal lepi meg a játszani vágyókat, még több nyerési esélyt biztosítva számukra.

AZ ALFÖLD RÁDIÓJA TÖRÖKSZENTMIKLÓSON

Július 24-én, csütörtökön városunkból, pontosabban szólva a Fáy lakótelepről adott közvetítést a Magyar Rádió Szolnoki Körzeti Szerkesztősége.

A műsorban a szokásos híreken, tudósításokon kívül helyi közéleti személyiségekkel való beszélgetések, riportok is elhangzottak, de az érdeklődők játékban is részt vehettek. A riportok közben üdítőül az ideiglenes stúdióba meghívott vendégek által kért zeneszámokat hallgathattak.

A műsor szerkesztőriportere, a törökszentmiklósi illetőségű Turcsányi János számos vendéget hívott. Megszólaltatta többek között dr. Varga Imrét, a város jegyzőjét; Bajusz Katalin alpolgármestert; Mészáros Lajos rendőrkapitányt, Hevesi Tóth Ferencet, a Polgári Kör elnökét; dr. Hodosi Miklós ideggyógyász főorvost. Beszélgetett továbbá a kézilabda és a labdarúgó sport vezetőivel, valamint a körzet önkormányzati képviselőjével.

A hallgatók átfogó képet kaptak városunk életéről, örömeinkről, gondjainkról.

A rádiósnap zárásaként este 8 órakor került sor egy kispályás labdarúgó mérkőzésre, amelyet a Fáy sportpályán villanyfénynél játszott a Fáy Senior és a Szolnoki Rádió csapata. A nagyszámú közönség előtt zajlott barátságos mérkőzésen a helyi öregfiúk 5:2 arányban győztek a vendégek ellen. A rádiósokat nem törte le a vereség, sőt már a visszavágót tervezik.

Munka közben a szerkesztő-riporter

*

A Törökszentmiklósra települt kis létszámú stáb tagjai között volt a körzeti szerkesztőség vezetője, Szőke György is, aki inkább a háttérből figyelte az eseményeket. Őt viszont én kértem fel egy kis beszélgetésre.

– *Korábban a köznapi szóhasználatban Önök Szolnoki Stúdióként szerepeltek. Mióta használatos ez a kissé hosszúnak tűnő új elnevezés?*

– Akkoriban még más rádió nem működött Szolnokon. A stúdió szó valójában az adás irányításának, lebonyolításának helyét jelenti, a szerkesztőségben viszont szélesebb körű tevékenység folyik.

Van egy szervezeti felépítése a Magyar Rádiónak, s mi ebben a rendszerben nem is helyi adóként működünk, hanem körzeti, regionális feladatokat látunk el. Ma már a szolnoki elnevezés is zavaró, hiszen egyre több a helyi rádió, ezért egyre inkább a megkülönböztető alföldi jelzőt használjuk, utalva arra, hogy egy nagyobb térséget célzunk meg műsorainkkal.

– *Amikor két éve a szerkesztőség vezetője lett, az Ön egyik célja volt a műsoridő-bővítés.*

– Igen, s úgy néz ki, hogy ezt most ősszel meg is tudjuk valósítani. A jelenlegi 11.55-ös kezdés helyett már 5.55-kor indítjuk az adást.

Jelen kell lenni az éterben, hogy versenyben tudjunk maradni, tehát egy professzionális rádió számára létfontosságú a szélesebb műsoridő.

Távolabbi célunk, hogy 2000 körül egy CCIR URH sávot is elnyerjünk.

– *A településeket bemutató sorozatot Ön indította el?*

– Nem, egyéni döntés volt, közösen határoztuk el.

– *Volt-e apropója a mai rendezvénynek?*

– Nem különösebben. Sőt. Valójában először a focimeccs ötlete született meg, később döntöttünk úgy, hogy az adás színhelye is Törökszentmiklós legyen.

– *Milyen a kapcsolatuk a helyi rádióval?*

– Kollegális viszonyban vagyunk, segítjük mi is az itt folyó munkát. Reggeli hírműsorainkból például rendszeresen anyagot küldünk.

– Visszatérve a mai napra. Remélem, sokan és megelégedettséggel hallgatták az adást, hiszen mindennapi életünk gyakori témáit érintették ezek a beszélgetések. Köszönöm Önnek, hogy eljöttek hozzánk!

F.K.I.

A Fegyvernek és Vidéke Körzeti Takarékszövetkezet ügyfelei részére ajánlja a bankszámla, ill. lakossági folyószámla vezetést az alábbi kondíciók mellett:

Bankszámlanyitási díj egyszeri	2.000 Ft
Számlatulajdonosok bankszámláinak vezetéséért a tartozik fogalom után a jutalék	2 ezrelék
Minimálisan felszámításra kerülő számlavezetési díj havi	1.000 Ft
Takarékszövetkezet által térített kamat lekötés nélküli bankszámla esetén évi	5 %
Átutalási betétek terhére adott rendszeres megbízások díja	30 Ft/tétel
Eseti megbízások díja	50 Ft/tétel
Lakossági átutalás betét számlavezetési díja havi	50 Ft
Engedélyezett lakossági folyószámla hitel összege	20.000 Ft/hó
– külön kirendeltség-vezetői engedélyre	30.000 Ft/hó
Lekötés nélküli átutalási betétek kamata évi	6 %

Rövidesen induló bankkártya forgalmazásához kapcsolódó díjak:

Nyitó összeg: 20.000 Ft vagy 10.000 Ft rendszeres átutalás

Limit: Készpénzfelvét és vásárlás esetén az egyenleg erejéig

Időszakonként felvehető összeg vagy vásárlás mértéke a jövedelem, ill. számlaegyenleg kategória függvényében változó.

Kártya gyártási díj ügyfelenként: 400 Ft

Kártya éves díj: 1000 Ft.

Bankpénztári tranzakció: 70 Ft.

KISS ZOLTÁN RECEPTJEI

Zöldborsókrémleves

Hozzávalók (6 személyre): 1 fej vöröshagyma, 2 evőkanál vaj vagy főzőmargarin, 60 dkg zöldborsó (friss, üveges vagy mirelit), 6 dl zöldségleves, 3 dl tejszín, só, fehérbors, curry, 1-2 teáskanál szárított turbolya.

Elkészítés: A hagymát megtisztítjuk, finomra vágjuk, és forró vajon üvegesre pároljuk. Hozzáadjuk a zöldborsót, felöntjük a zöldséglevessel, felforraljuk, és fedő alatt 10-15 percig főzzük. Közben a turbolyát megmossuk, néhány levél kivételével összevágjuk, és a zöldborsóhoz adjuk. Turmixgéppel pürésítjük, elkeverjük a tejszín felével, sózzuk, borsozzuk. A maradék tejszínt habbá verjük, és curryvel ízesítjük. A levest mély tányérokba merjük, minden adag közepére egy-egy evőkanál currys habot teszünk, végül friss turbolyalevélkékkel díszítjük.

Burgonyalángos:

Hozzávalók (4 személyre): 1 csokor metélőhagyma, 1 kisebb saláta-vagy kígyóuborka, 3 alma, 1/2 citrom leve, 1,5 dl lehetőleg sovány joghurt, 25 dkg tehéntúró, só, őrölt bors, cukor, 80 dkg burgonya, 2 tojás, 10 dkg liszt, 5 dkg vaj vagy főzőmargarin.

Elkészítés: A folyó vízben megmosott metélőhagymáról gondosan lerázzuk a vizet, majd zöldjét vékony karikára vágjuk. A megmosott, meghámozott saláta-vagy kígyóuborkát nagyon finomra lereszeljük. A megmosott, negyedekre vágott almák magházát eltávolítjuk, a díszítésre félretett egy-két gerezd kivételével apró kockára vágjuk, és citromlével meglocsoljuk, hogy meg ne barnuljon. A joghurtot csomómentesen elkeverjük a túróval, és belevegyítjük az előkészített metélőhagymát, uborkát és almát. A masszát tetszés szerint sóval, őrölt borssal, por- vagy finom szemű kristálycukorral ízesítjük. A lángostésztához megtisztítjuk, megmossuk és finomra lereszeljük a burgonyát, elkeverjük a tojásokkal és az átszitált liszttel, majd sózzuk, borsozzuk. A vajat vagy főzőmargarint serpenyőben adagonként felforrósítjuk. A burgonyatésztából kézzel kb. 12 lángost formázunk, amelyeket mindkét oldalukon 3-4 percig sütünk a forró zsiradékban. A kisütött lángosokat tálalásig melegen tartjuk. Tálaláskor kevés joghurtos túróval tányérokra szedjük, és a félretett almagerezdekkel díszítjük. A maradék túrót külön edényben kínáljuk.

Tepsis krumplinudli:

Hozzávalók (4 személyre): 80 dkg lisztes burgonya, 5 dkg liszt, 3 tojás, só, bors, reszelt szerecsendió, 3 evőkanál vaj vagy főzőmargarin, 1 gerezd fokhagyma, 1/4 l tej, édesnemes pirospaprika, 2 szál friss vagy 1 teáskanál szárított kakukkfű, zsiradék a forma kikenéséhez.

Elkészítés: A burgonyát megmossuk, és héjastól kb. 20 percig főzzük, majd hideg vízzel leöblítjük, lehámozzuk, és krumplinyomón áttörjük. Ha kihűlt, összegyúrjuk a liszttel és az egyik tojással, majd ízlés szerint sóval, borssal és reszelt szerecsendióval ízesítjük. A tésztából hosszú rudacskákat formálunk, és 5 cm-es darabokra vágjuk. Mindegyiket hegyes nudliformára sodorjuk, majd kizsírozott tepsibe vagy tűzálló sütőedénybe rakjuk. Meglocsoljuk a felolvasztott zsiradékkal, és előmelegített sütőben 200 fokon kb. 15 percig sütjük.

Közben a tejet összekeverjük a maradék tojással, a megtisztított és összezúzott fokhagymával, ízlés szerint pirospaprikával, sóval és szerecsendióval. A keveréket a nudlira öntjük, és további 10-15 percig együtt sütjük. Apróra vágott kakukkfűvel meghintve tálaljuk. Tarka zöldsaláta illik hozzá.

Fahéjas pite:

Hozzávalók (kb. 20 darabhoz): 1/4 l tej, 4 dkg élesztő, 50 dkg liszt, 25 dkg cukor, 30 dkg vaj, 1 teáskanál őrölt fahéj, só, 3 dl tejföl.

Elkészítés: A tejet melegítjük, belemorzsoljuk és melegre téve felfuttatjuk benne az élesztőt. Közben átszitáljuk a lisztet, amelyet deszkán sima tésztává gyúrunk az élesztős tejjel, 9 dkg cukorral, 9 dkg puha vajjal és egy csipetnyi sóval. Tenyérrel cipókat formálunk belőle, és tiszta konyharuhával letakarva meleg helyen kb. 30 percig kelesztjük. Ezután téglalap alakúra nyújtjuk, belisztezett tepsibe fektetjük, és ismét letakarva további 30 percig keleszt jük. Ha megkelt, egymástól egyenlő távolságban három ujjal kis mélyedéseket nyomunk bele. A maradék vajat serpenyőben megolvasztjuk, és meglocsoljuk vele a tésztát. A maradék cukrot elkeverjük a fahéjjal, és egyenletesen a tésztára szórjuk. A fahéjas pitét 175 fokra előmelegített sütőben kb. 25 percig sütjük. A tepsiben hagyjuk kihűlni, csak utána vágjuk föl kb. 20 egyforma darabra. Az önmagában kissé száraz süteményt tejföllel kínáljuk, amelyet külön tálkában adunk az asztalra.

Bahama-kehely:

Hozzávalók (4 személyre): 12 babapiskóta, 3 narancs, 1,5 dl feketekávé, 2 tojás, 25 dkg krémtúró, 15 dkg tehéntúró, 4 evőkanál cukor, 1 zacskó vaníliás cukor, 4 evőkanál narancslikőr, 3 dkg étcsokoládé.

Elkészítés: A babapiskótákat keresztben kettétörjük, 4 üvegkehelybe osztjuk, és meglocsoljuk a feketekávéval. A narancsot meghámozzuk, belső, fehér héját is eltávolítjuk. A gerezdekről éles késsel lefejtjük a hártyát. A levet felfogjuk. A tojások sárgáját a krémtúróhoz keverjük, majd hozzáadjuk a tehéntúrót, a cukrot, a vaníliás cukrot, a narancslevet és a likőrt. Végül hozzávegyítjük a habbá vert fehérjét. A narancsgerezdeket a kávés piskótára halmozzuk, és rásimítjuk a krémet. Behűtve, reszelt csokoládéval meghintve tálaljuk.

VÁRJUK ÖNT

ismert és új
valamint új csomagolású

baromfitermékeink bemutatásával, kóstolóval

az

V. SZOLNOKI NEMZETKÖZI KIÁLLÍTÁS
és
VÁSÁRON

A KÖRCSARNOKBAN.

1997. SZEPTEMBER 3 – 7

ConAvis RT

PANNON LIVER

ConAvis Rt.

ZAGYVARÉKASI BARONFI

ConAvis Rt.
Zagyvarékasi
Baromfifeldolgozó Üzem

11-107

A minőség jele

SPORT SPORT SPORT

Interjú Muszka Sándor sportvezetővel

„ Nagy reményeket fűzök az iskolai sport továbbfejlesztéséhez... ”

Ez év júniusában nyugdíjba vonulás miatt megüresedett a Polgármesteri Hivatal Kulturális Szervező és Szolgáltató Irodájának főtanácsosi széke. Az állás betöltésére pályázatot írtak ki, melyet Muszka Sándor, a Lábassy János Szakképző Iskola biológia – földrajz és testnevelés szakos tanára nyert el. A posztját alig egy hónapja betöltő oktatási és sportreferenst életéről, munkájáról, terveiről kérdeztük.

– Önt bizonyára sokan ismerik a városban, ezért nincs szükség részletes bemutatásra. Inkább a pályaválasztásáról és a sport iránti elkötelezettségéről kérdezem először.

– Belső motivációk határozták meg a pályaválasztásomat, pályafutásomat és egész életvitelemet. Vonzalmam a természethez és a sporthoz meghatározó volt. Az utóbbival átitatott törökszentmiklósi diákévek után Szegeden szereztem tanári végzettséget, majd később edzői képesítést atlétikából és labdarúgásból. Pályám során közel négyezer diákkal és sportolóval dolgoztam együtt, akikkel ma is jóleső érzés találkozni. Valamennyi tisztességesen dolgozó, volt tanítványomra büszke vagyok.

– Milyen szakmai koncepciót kíván megvalósítani munkája során?

– Nagy reményeket fűzök az iskolákhoz, az iskolai sport továbbfejlesztéséhez. Reményeim szerint ezen intézmények igazgatói – akiket kitűnő szakembereknek tartok – partnereim lesznek ebben, természetesen a testnevelő tanárokkal egyetemben.

Az iskoláknak meg kell érteniük, hogy a sport tanítja meg az embert a legrövidebb idő alatt a legfontosabb polgári erényekre: az összetartásra, az önfeláldozásra, a kitartásra, a tettrekészségre, a gyors elhatározásra, az önálló megítélésre, a tisztességre, a nemes küzdelem szabályaira. Aki ezeket tudja, és akiből a lélek férfiasságát, az érdeklődést, önállóságot és alkotási vágyat nem verik ki, az meg fogja állni a helyét az életben. A sport tehát nemcsak a testnevelésnek, de a léleknevelésnek is leghatásosabb eszköze. Ezért akarom a minőségileg magasabb sportoktatással és versenyrendszerrel megcélozni a 6-12 éves korosztályt, mivel ők a legfogékonyabbak.

– Kérem, beszéljen jelenlegi beosztásáról, feladatairól!

– Feladatom kétirányú, amely szoros kapcsolatban van egymással. Munkám egyik felét a város alapfokú oktatási intézményeivel történő kapcsolattartás adja: munkájuk segítése, ezen intézmények törvényességi felügyelete. A másik részt a város sportéletének szervezése, irányítása jelenti. Ez kiterjed a diák- és szabadidősportra.

– A TSE-nél kapott-e megbízatást?

– A Törökszentmiklósi Sport Egyesület közvetlen irányításában nem veszek részt. A kapcsolatfelvétel, a nézetek egyeztetése az elnökség egyes tagjaival és a szakosztályok többségével már megtörtént. Örömmel tapasztaltam, hogy az általam eddig megismert szakosztályok nagy figyelmet fordítanak a fiatalok nevelésére.

– Milyen szerepet szán a Diáksport Bizottságnak?

– A város testnevelő tanárai eddig is jelentős munkát végeztek. A testnevelés órák megtartása mellett tömegsport foglalkozásokat, edzéseket tartottak. Szeretném, ha a jövőben aktívan bekapcsolódnának a Diáksport Bizottság munkájába. A bizottság szeptemberi tanácskozása után elkészítjük a város diáksportjának egy éves versenynaptárát, mely az iskolai és a városi versenyeket tartalmazza. Ezek – reményeim szerint – tömegesek és folyamatosak lesznek.

– Gondolom, a versenyek köre is bővül. Milyen újabb sportesményekre számíthatunk a jövőben?

– A legfiatalabb korosztálynak OVI OLIMPIÁT tervezek, amelybe a családokat is szeretném bevonni. Az óvodásokat tartom a legfogékonyabbaknak, náluk kell azt a természetes érzést rögzíteni, hogy a testedzés egyben életöröm is.

Szeptember elején úszóversenyt rendezünk, melyen a nyári úszótudásuk fejlődéséről adhatnak tanúbizonyságot a gyerekek.

Az atlétikai versenynaptárt is további versenyekkel akarom bővíteni, mivel ez a sportág egyik pillére a sportnak. A gyermekek körében népszerű kerékpározást és görkorcsolyázást is fel kívánom venni a versenynaptárba.

Az iskolai szünetek alatt nem megoldott a fiatalok sportoltatása, ezért – a TSE szakosztályaival együttműködve – kívánatos lenne nyári sporttáborok szervezése. Ezen túlmenően strand- és egyéb bajnokságok kiírásával szándékozom a testedzés felé terelni a vakációzó gyerekeket.

– Fontosnak tartja-e az iskolák, illetve sportegyesületek közötti kapcsolat kiszélesítését?

– Az iskolai sport csak akkor működik jól, ha beépül a körülötte lévő társadalmi közösségekbe, szervesen illeszkedik a környezethez, így az egyesületi tevékenységhez is. A kettőnek erősítenie kell egymást. Munkahelyi elődöm, barátom, Hajik István – és még nagyon sok önzetlen sportvezető – is ezen munkálkodott. Ezt a feladatot a jövőben is csak összefogással, azonos irányú törekvéssel lehet eredményesen teljesíteni.

Sz.Zs.

Kispályás labdarúgó „strandbajnokságot” szerveztek a fürdő területén, ahol kevés helyi csapat élt a nevezés lehetőségével. Így a kengyeli fiúk vitték el a győztesnek kijáró aranyérmet.

A csapat tagjai: Újlakán Zsolt, Molnár Csaba, Kovács Attila, Polovics István és Máté István.

NYOLC TSE-S ATLÉTA A DOBOGÓN
az országos négypróba bajnokságon

Július 5-6-án az UTE pálya adott otthont a serdülő „B" korcsoportos atléták országos összetett bajnokságának. A 4, ill. 6-8 próba megpróbáltatásai mellett az időjárás is komoly feladat elé állította a 13-14 és 15 éves sportolókat, ugyanis az első napon végig esőben küzdöttek a helyezésekért, a második napon a kezdeti 35 fokos meleg órákon belül közel 20 fokosra váltott, erős esőzés közepette.

A Törökszentmiklósi SE atlétái bírták a megpróbáltatásokat, és eredményesen szerepeltek. A 14 éves fiú és leány négypróba csapat valamennyi tagja – 2 fő még egyéni összetettben is dobogón végzett – éremmel tért haza.

Részletes eredmények:

1983-as születésű fiú 4 próba csapat		6610 pont	II. h.
Kóródi Péter	„A" vált.	1791 pont	VII. h.
Kóródi Péter	„A" vált.	1768 pont	VIII. h.
Molnár Attila	„B" vált.	1479 pont	
Halmai Ferenc	„C" vált.	1572 pont	III. h. aranyj.

A II. helyezett fiúcsapat tagjai:
Halmai Ferenc, Molnár Attila, Kóródi Péter, Kóródi Tamás

1983-as születésű leány 4 próba csapat		9586 pont	III. h.
Polgár Nóra	„A" vált.	2925 pont	II. h. aranyj.
(80 m. gátfutás 12.3 mp !, magasugrás 146 cm, távolugrás 481 cm, gerelyhajítás 25.30 m)			
Göblyös Márta	„B" vált.	2509 pont	aranyj.
Madarász Katalin	„B" vált.	1872 pont	
Szabó Andrea	„C" vált.	2280 pont	V. h.
(négypróbán belül gerelyhajításban 35.12 m !)			

Edzőjük: Bertán István

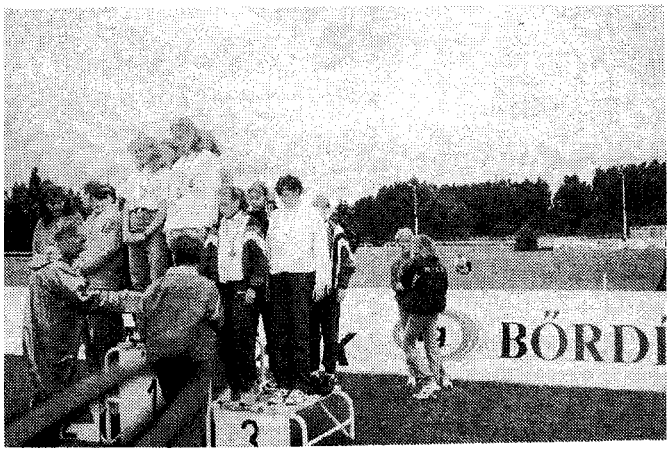

A III. helyezett leánycsapat tagjai:
Polgár Nóra, Szabó Andrea, Göblyös Márta, Madarász Katalin

IGEN TISZTELT OLVASÓ!

Szeretnénk tájékoztatni arról, hogy Atlétikai Szakosztályunk 1996. július hónapjában „DEKATLON" néven Atlétikai Sportág Alapítványt hozott létre.

Működési céljaink alapvetően kibővültek és hangsúlyosabbá váltak. A jövőt illetően szeretnénk a gyermek és diáksportolókat felkutatni az atlétika számára, további versenyeztetési ill. sportolási lehetőségeket biztosítani részükre. Mindezek mellett a szakág eszköz- és anyagi feltételeit is bővíteni szeretnénk.

Anyagi eszközeink azonban csak kevésbé javultak az eltelt időszakban. További támogatókat szeretnénk megnyerni az atlétikai sportág számára, és e yáltalán a szakmai munka folytonosságának fenntartása érdekében.

Kérjük Önt, hogy az alapvetően gyermekeink javára szolgáló ügyünket karolja fel, és anyagi erejének függvényében támogassa. Alapítványunk számlavezetése a Magyar Hitel Bank Rt. Törökszentmiklósi Fiókjánál történik.

(Számlaszámunk: 10200603-45710818-00000000)

Bízunk abban, hogy az értelmes és önzetlen célok hasonlóan nemes támogatókra is találnak.

Tigyi József
atlétikai szakosztály elnöke

Bertán István
kuratóriumi titkár

FÁY VÁNDORKUPA

Befejeződött a június 13-július 11 közötti időtartamra kiírt kispályás labdarúgótorna, melyen 6 csapat küzdött a városunk polgármestere által felajánlott „FÁY VÁNDORKUPÁ"-ért. Hogy ez kié lesz, az majd az augusztus 29–szeptember 26 között zajló őszi forduló végén dől el.

A tavaszi fordulóban elért eredmények alapján a jelenlegi sorrend az alábbi:

1.	Ber – Next	10 pont
2.	Dahlander	8 pont
3.	Fáy Torpedó	6 pont
4.	Vállalkozók	4 pont
5.	Reál	2 pont
6.	Polgár – Társak	0 pont

– Nagyon örülök, hogy a III. helyezett Fáy Torpedó fiatal csapata is részt vett ezen a tornán, és nem játéktermekben vagy hasonló helyeken forognak inkább.

Az őszi fordulóban is szeretettel várunk minden csapatot és szurkolót a Fáy lakótelep sportpályájára. Bízom abban, hogy az eddigi, Gácsi Lajos vezette mérkőzések sportszerű szellemében zajlik majd a következő megmérettetés is, és a tornára tett indítvány sikeres lesz – mondta Fehér László, a verseny főszervezője.

Sz.Zs.

TEMETKEZÉS

KEDVEZMÉNY NÉLKÜL IS A LEGOLCSÓBBAN

A szomorú hírről ha értesül, forduljon hozzánk bizalommal, és mi részvéttel és tisztelettel segítünk.

Díjtalan kórházi ügyintézés, anyakönyvvezetés.

A hűtés csak nálunk díjtalan!

PÓSTA BT ÜZLETEI:

Kossuth L. út 184.Tel.:394-115
Kossuth L. út 283. Tel.: 391-586
Erdős I. út 1. Tel.: 06-60/485-019
Régi református temető Tel.: 06-60/385-374

Szolgáltatásunk folyamatos: 0-24 óráig

Újszerű kocsinkkal az ország egész területén vállalunk szállítást, ügyintézést

Telefonon is megrendelhető koszorú, sírcsokor díjtalan kiszállítással!

Halottaink

június 27-július 31-ig

Papp Jánosné Csőke Anna (50), Ecsédi Józsefné Pampulik Ilona (64), Hagyó Szilveszterné Molnár Ibolya Olga (40), Ponyokai Bálintné Gulyás Lídia (84), Dögei István (75), dr. Acsay Ferencné Fazekas Etelka (71), Gelei Mihály (41), Móré Józsefné Thürmer Gizella (82), Túróczi László (66), Szilágyi Sándor (61), Süli Lajosné Kántor Erzsébet (63), ö. Barna Józsefné Szegő Julianna (75), Erdei István (80), ö. Mrena Andrásné Bognár Margit (86), ö. Veres Andrásné Bernáth Margit (85), Zsigmond János (69), ö. Mihály Zoltánné Szendrei Margit (83), B. Tóth István (76), Takácsné Mészáros Judit (46), Angyal János (84), Feith Mihály (62), Nagy István (77), Siska Ferencné Csajági Ilona (66), ö. Balogh Pálné Szecsei Rozália (83), Turcsányi Sebestyén (87), Gulyás József (30), Dorkó József (73), Cseh Pálné Németh Ida (67), Farkas Pál (T.p.83), Polyák Vincéné Nagy Erzsébet (T.p. 43), Benedek János (T.p. 90).

Nyugodjanak békében!

Színes film kidolgozás

világszínvonalú KODAK anyagra

csak 999 Ft ajándékfilmmel

kívánságra akár 1 órán belül is!

Fényképezőgépek, filmek, képkeretek árusítása nagy választékban!

HAVONTA **FÉNYKÉPEZŐGÉP SORSOLÁS!**

A július havi sorsolás nyertes száma: 125 528

ÁRVAI FOTO KODAK EXPRESSZ

Törökszentmiklós
Kossuth út 155
Tel.: 390-162

GYÓGYSZERTÁRI ÜGYELET

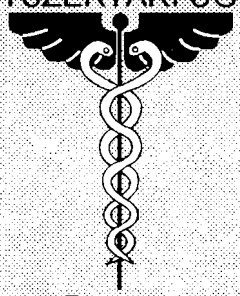

Augusztus 20	Fontana	Kossuth u123
Augusztus 23-24	Fontana	Kossuth u123
Augusztus 30-31	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
Szeptember 06-07	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
Szeptember 13-14	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
Szeptember 20-21	Kígyó Patika	Kossuth út 83.

SORSOLÁS

Labdarúgás, megyei I.o. 1997/98 őszi szezon

aug. 16.	Törökszentmiklós – Jászapáti	16,30
aug. 23.	Martfű – Törökszentmiklós	16,30
aug. 30.	Törökszentmiklós – Mezőtúr	16,30
szept. 7.	Szajol – Törökszentmiklós	15,30
szept. 13.	Törökszentmiklós – Vegyiművek	15,30
szept. 20.	Jánoshida – Törökszentmiklós	15,00
szept. 27.	Törökszentmiklós – Cibakháza	15,00
okt. 4.	Kunhegyes – Törökszentmiklós	14,00
okt. 11.	Törökszentmiklós – Abony	14,00
okt. 18.	Fegyvernek – Törökszentmiklós	13,30
okt. 25.	Törökszentmiklós – Homok	13,30
nov. 1.	Törökszentmiklós – Tószeg	13,00
nov. 9.	Szolnok VSI – Törökszentmiklós	13,00
nov. 15.	Törökszentmiklós – Alattyán	13,00
nov. 23.	Kenderes – Törökszentmiklós	13,00

Az ifjúsági mérkőzések két órával a felnőtt találkozók előtt kezdődnek.
A bérletek megvásárolhatók a Városi Sportpályán és a TSE irodájában.

ISTEN

ener iájával minden betegség távgyógyítását vállaljuk!

Daganatos betegségek, AIDS, hasnyálmirigy-gyulladás, májzsugor, allergia, autizmus, epe, szív, vese, prosztata, női bajok, Lyme-kór, reuma, stb. Minden távolból történik: sejtlátás, betegségek felmérése, gyógyítás. Telefonra csak a bejelentkezéshez van szükség. Kezelési díj: 250 Ft/nap.

OLÁH Bt., GYŐR
Telefon: 96/317-917, 96/316-818.

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE
Független közéleti lap
Szerkesztőség : 5200 Törökszentmiklós. Almásy u.1. ☎ : 56/390-002
Főszerkesztő : Dr. Szabó Lajos
Számítógépes szerkesztés: Hegedűsné Szűcs Zsuzsa

Kiadásért felelős:
Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány
ISSN 0866-1839
Nyomdai munkák :
REPRO STÚDIÓ SZOLNOK